

рішучими настроями і що головне – діями і боротьбою за кращу долю української нації. Саме це студенти географічного факультету хотіли підкреслити у своїх доповідях і нагадати кожному про важливий внесок Олени Іванівни не тільки в науку, передусім географію, але й її вклад, у тоді бурхливе, життя нашої держави.

Організатор нацкової конференції доц. Заставецька Леся Богданівна.

Висвітлювали основні життєві та творчі віхи життя видатної постаті, професора на освітянській ниві, активної учасниці повстанських рухів та визначних організацій і просто сміливої жінки, студенти 41 групи: Пастух Марія Іванівна, Сабадош Христина Василівна, Карашівська Марія Петрівна, Кузьмич Вікторія Андріївна, Голодюк Тетяна Павлівна і Парій Ігор Васильович.

Студенти у своїх доповідях не оминули увагою період з 1919 по 1921 рр.- це період навчання О. Степанів у Віденському університеті. На його закінчення 25 липня 1921 р. вона захистила докторську дисертацію на тему “Розподіл і розвиток суспільства давньої Русі до половини XIII віку”.

Доповідачі згадали про значний вклад Олени Степанів в розвиток географії, зокрема монографії «Сучасний Львів» (1943 р.) і «Трудові резерви Львівщини» (1949 р.). Олена Степанів автор близько 75 праць, в тому числі спогадів «На передодні великих подій. Власні переживання і думки 1912–1914», «Напередодні великих подій» (1943 р.), довідника «Кооперативи здоров'я» (1930 р.). Крім того, О. Степанів проводила позаурочне навчання, зокрема керувала географічним гуртком.

Відомі багато епізодів про участь О. Степанів у світовій війні. Визначною була битва в Карпатах на горі Маківці. Про подвиги Олени Степанів була складена пісня «Там на горі, на Маківці». Ще задалегідь до битви вона була нагорожена срібною медаллю «За Хоробрість», а львівська і віденська преса часто згадували про героїзм війська УСС, зокрема про непересічну мужність Олени Степанів.

Студенти намагались ознайомити кожного присутнього на заході учасника з визначними етапами життя Олени Степанів, життя якої було насичене подіями, як піднесення і активної творчої діяльності, так і зумовленому зовнішніми чинниками під натиском тодішньої влади - періоду «зв'язаних рук», і нажалі не тільки в переносному значенні, адже Олена Іванівна була активним борцем за справедливість і як і всі відчула на собі гнів тиранів, що були при владі. Тому, разом з тим, що в неї забрали можливість віддавати всю себе улюбленій професії, працювати на педагогічній ниві і бути активною в повстанських рухах, зокрема УСС, їй приписуючи несправедливі звинувачення присудили 25 років ВТТ (виправно-трудоих таборів) за статтю “зрада батьківщині”.

Так у житті героїні Першої світової війни Олени Степанівни стався великий перелом: дворічна ізоляція у далекому Ташкенті. Випускниці Віденського університету, доктору наук у галузі історії та географії доля судила зробити ще чималу кількість наукових досягнень, написати безліч праць. Але це заслання фатально відбилосся на здоров'ї майже 60-літньої жінки, хоча й далеко від батьківщини вона наполегливо працювала за покликом душі.

Рогальська І.

Науковий керівник – Пушкар Б.Т.

АНАЛІЗ СУЧАСНОГО СТАНУ ГОТЕЛЬНОГО ГОСПОДАРСТВА ІВАНО-ФРАНКІВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

Загальна постановка проблеми. Останнім часом спостерігається суттєве поживлення розвитку туризму та готельного господарства в Івано-Франківській області. В першу чергу це пояснюється вдалим географічним розташуванням (розміщенням з зоні рекреації – Карпатських гір) та сприятливим для оздоровлення і відпочинку кліматом. Однак, на сьогоднішній день готельне господарство області ще не відповідає всім загальноосвітовим вимогам, готельні номери мають застарілу матеріально-технічну базу, а стандарти якості не завжди дотримуються. Даний напрямок вимагає більшого інвестування та сприяння з боку держави. Переважає приватне готельне господарство, та повний або майже повний занепад державного сектору.

Аналіз останніх публікацій та досліджень. Загальні теоретичні і прикладні аспекти функціонування готельного бізнесу були досліджені в працях українських та російських

вчених: Л.Г. Агафонові, Л.І.Нечаюка, С.І. Байлика, М.В. Бойка, Х.Й. Роглева, М.П. Мальської, Л.І. Нечаюка, Г.Б. Муніна. Дослідженнями в цій же галузі займалися і зарубіжні вчені, такі як: Ф. Бастіа, Т. Хім, Р. Браймер, С. Бартлетт, К. Енертон-Томас, Дж. Р. Уокер, Х.-А. Шреплер. Ці вчені вивчали і аналізували загальні поняття в готельному господарстві не проектуючи їх на певні населені пункти. Тому метою нашої статті є аналіз сучасного стану готельного господарства в Івано-Франківській області, визначення його особливостей і характерних рис.

Виклад основного матеріалу. Незважаючи на багато негативних факторів, які стримують розвиток готельної індустрії, Івано-Франківська область все ж є одним з лідерів на готельному ринку країни. Для того, щоб краще в цьому переконалися розглянемо таблицю 1.

Таблиця 1.

Області лідери за кількістю готелів та аналогічних засобів розміщення в Україні у 2013 році [5]

№	Область	Кількість готелів та аналогічних засобів розміщення у 2013 році
	АРК	762
	Львівська	272
	Одеська	253
	Закарпатська	228
	Івано-Франківська	193
	м. Київ	145
	Донецька	139
	Дніпропетровська	135
	Харківська	130
	Херсонська	116

З таблиці видно, що Івано-Франківська область знаходиться на п'ятому місці серед усіх областей України, а також з врахуванням АРК і міста Київ. Даний показник свідчить, що туризм є провідним напрямком економіки даної області, що відповідно впливає на формування туристичної інфраструктури, в тому числі і готельної сфери.

Загалом в Україні станом на кінець 2013 року налічувалось 3582 готелі та аналогічних заклади розміщення (включаючи юридичні та фізичні особи). Знайшовши відсоткове співвідношення, можна говорити, що на території Івано-Франківської області зосереджено 5,39% всіх готелів та аналогічних засобів розміщення.

В останні роки Івано-Франківська область стає популярнішою серед туристів, що пов'язано з можливістю відпочинку як в зимовий, так і літній період, а також організацією екскурсій в міжсезоння. Збільшення відвідуваності області впливає і на кількість обслужених клієнтів у готелях та аналогічних засобах розміщення, яку можна прослідкувати з допомогою наступного графіка[4].

За даними графіка видно, що в період з 2010 року до 2013 року кількість туристів збільшилась майже в три рази, що свідчить про стрімке розкриття туристичного потенціалу області. При чому в попередні роки 2000-2010, кількість обслужених зростала дуже малими темпами, лише на 22, 5 тис. осіб за 10 років. У 2013 році кількість осіб у всіх типах закладів розміщення на території Івано-Франківської області становила 252 500 осіб, з них 218 тис. осіб скористались послугами готелів чи аналогічних засобів розміщення, тобто, на них припадає 86,3% усіх розміщених. Отож заклади даних типів користуються найбільшою популярністю серед населення, тому доцільним є розгляд показників саме закладів цих типів.

Послугами закладів розміщення користуються як вітчизняні так і іноземні приїжджі. У 2013 році число приїжджих іноземців, що зупинялись у закладах розміщення в Івано-Франківській області сягало 14 342 особи. При цьому іноземці найбільше віддавали перевагу готелям, де розмістилось 81,6% (11 701 особа) усіх прибулих громадян інших країн. Також користувались популярністю туристичні бази, гірські притулки та студентські літні табори, в яких протягом 2013 року зупинилось 1 304 особи, тобто 9,1% іноземців. Загалом в закладах розміщення даної області зупинився 1% усіх приїжджих в Україну іноземців.

Серед загального числа закладів розміщення на території області спостерігаються їх різні типи. Для цього розглянемо кругову діаграму [4], яка дасть нам точніше розуміння даного розподілу.

За допомогою діаграми можна зробити висновок, що найбільш переважаючими типами закладів розміщення на території Івано-Франківської області є туристичні бази, гірські притулки та інші місця для тимчасового розміщення (94 одиниці), а також готелі (87 одиниць). Решту типів представлено малочисельно, при існуванні навіть одного закладу певного типу (гуртожитки для приїжджих). Повністю відсутніми або ж не взятими до уваги при обробці статистичної інформації, є такі типи розміщення як: хостели, кемпінги, агроготелі, бальнеологічні лікарні, будинки відпочинку. Також варто підмітити, що кількість юридичних осіб та фізичних, які займаються наданням послуг розміщення є дуже не рівною, число фізичних осіб більше за число юридичних осіб майже вдвоє, при цьому такі типи засобів розміщення як туристичні бази та гірські притулки є в основному фізичними особами.

З вище наведених даних можна зробити висновок, що Івано-Франківська область вийшла на шлях розвитку і популяризації туристичної діяльності. В першу чергу такі зміни пов'язані з проведенням у 2012 році на території України Фіналу чемпіонату Європи з футболу, що призвело до значного збільшення відвідуваності як всієї країни, так і конкретної області. Також це зрушення можна пов'язати з активізацією рекламної діяльності, що спрямована на поширення інформації про область та заохочення туристів різними цікавинками. Також свій вплив зробив створений у 2000 році гірськолижний курорт "Буковель", який приваблює

туристів відвідувати територію області. У 2012 році він був визнаний найбільш швидкозростаючим гірськолижним курортом світу [3].

Перспективним видом туризму для Івано-Франківської області є зелений туризм, тобто такий вид відпочинку, при якому туристи стараються чинити мінімум впливу на оточуюче середовище і поряд з цим відпочити в сільській місцевості на природі, позбутися стресів, відвідати місцеві пам'ятки, ознайомитися з побутом сучасних сільських мешканців та народними традиціями, які вони зберігають, а за бажання - взяти участь у сільськогосподарських роботах [1].

Даний вид туризму є вигідним не тільки для туристів, а й для місцевого населення, адже воно має можливість покращити своє фінансове становище, організувавши зелені садиби у своїх помешканнях або інших приміщеннях, що розташовані в межах територій, які підходять для організації сільського туризму. Отож зелена садиба - це заклад розміщення, призначений для перебування туристів у сільській місцевості, що може надавати послуги розміщення та інші додаткові послуги характерні для сільського туризму (навчання домашнім ремеслам, катання на конях, допомога по господарству...), власником якого є переважно фізичні особи-підприємці - мешканці конкретного села.

Івано-Франківська область є лідером серед усіх областей України за кількістю зелених садіб. За даними Статистичного бюлетня "Туристична діяльність в Україні в 2013 році" загальне число садіб по Україні становить 285 одиниць, з них 184 або 64,6% знаходяться на території даної області. Друге місце займає Львівська область з показником - 36 одиниць, третє - Чернівецька, в якій розташовано 16 садіб. В решті областей число зелених садіб не перевищує 10 одиниць [4].

У 2013 році в садибах Івано-Франківської області було розміщено 22 935 туристів, що складає 46% усіх осіб розміщених в садибах України. Середня місткість садіб - 10,6 (12,6 показник по Україні) місць, середня тривалість перебування розміщених осіб - 3,0 при середньому показнику по Україні - 2,6.

Висновки. Зважаючи на вдале географічне положення області, її ресурсно-рекреаційний потенціал та всі заходи, які здійснюються для її популяризації, сфера розміщення Івано-Франківської області переживає помітний розвиток і вдосконалення. Адже область займає лідируючі позиції серед інших областей країни за показником кількості готелів та аналогічних засобів розміщення. Основу готельної індустрії області складають туристичні бази, гірські притулки та готелі, решту видів представлені невеликою кількістю закладів. Ще одним показником є стрімке збільшення кількості туристів, що відвідують область. Також досить важливим є лідируюча позиція області в сфері зеленого туризму, який представлений закладами розміщення особливого типу - зеленими садибами, кількість яких в Івано-Франківській області є дуже великою в порівнянні з показниками інших областей.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Кузик С.П. Географія туризму : навчальний посібник / С.П. Кузик. – К.: Знання, 2011. – 271 с.
2. Мальська М. П. Готельний бізнес: теорія і практика: підручник/ М. П. Мальська, І.Г. Пандяк. - К.: Центр учбової літератури, 2010. – 472 с.
3. Офіційний сайт Івано-Франківської обласної ради [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.orada.if.ua/>
4. Статистичний бюлетень "Туристична діяльність в Україні в 2013 році". – К: Державна служба статистики України, 2014. – 272 с.
5. Статистичний щорічник України за 2013 рік. \ За ред. Костюк О.В. – К: Державна служба статистики України, 2014. – 538 с.

Людкевич Н.

Науковий керівник – доц. Заблоцький Б.В.

ОСВІТНІЙ КОМПЛЕКС ТЕРНОПІЛЬСЬКОГО РАЙОНУ: СУЧАСНИЙ СТАН, ПРОБЛЕМИ ТА ШЛЯХИ ОПТИМІЗАЦІЇ

Освіта є важливим чинником розвитку суспільства. Сучасний науково-технічний прогрес, постійно прискорюваний процес оновлення знань потребує високої професійної й